

Бждащиятъ писателъ чувствувалъ въ душата си творческа сила. При всѣко вдъхновение гледалъ да наниже нѣкое стихче въ тетрадката си. Съдържанието на поетичнитѣ си опити е взималъ отъ обществения животъ. Това именно го направи сетнѣ писателъ обиченъ на млади и стари. Алеко е билъ любителъ на операта и музиката. Още прѣзъ

първата година на студенството си е написалъ комична поема „Пѣсень на Пламенъ Теня и Слободъ Маджара“.

Слѣдъ три години Алеко Константиновъ свършилъ правнитѣ науки въ Одеса съ успѣхъ. Послѣ се завърналъ въ София, дѣто нѣколко години наредъ заемалъ сѣдийски длѣжности. Прѣзъ това врѣме измира цѣлото му сѣмейство — баща, майка и три сестри. Той напусналъ скоро сѣдийската